ΠΑΝΤΙΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική

Στις 20/3/2015 οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ υπερψήφισαν το δεύτερο νομοσχέδιο της κυβέρνησης με τον τίτλο «για την επανεκκίνηση της οικονομίας», του Υπουργείου Οικονομικών. Με το άρθρο 24 στην αρχική μορφή του νομοσχεδίου οι αρμοδιότητές του ΤΑΙΠΕΔ επεκτείνονταν, με την **απορρόφηση της ΕΤΑΔ Α.Ε. (Εταιρεία Ακινήτων Δημοσίου),** εταιρεία στην οποία έχουν περιέλθει τα ακίνητα του δημοσίου, συμπεριλαμβανομένων και των ακινήτων της Κτηματικής Εταιρείας Δημοσίου, αλλά και του ΕΟΤ και των Ολυμπιακών Ακινήτων Α.Ε. Επιπλέον, με το συγκεκριμένο άρθρο, η εταιρεία Παράκτιο Μέτωπο Α.Ε. που ως τώρα διαχειριζόταν όλο το παραλιακό μέτωπο της Αττικής καταργούνταν και το σύνολο των εκτάσεων, κτιρίων και εγκαταστάσεων αυτής επανερχόταν στον αρχικό φορέα που τα παραχώρησε, δηλαδή πίσω… στο ΤΑΙΠΕΔ.

Μετά την κατακραυγή και την κινητοποίηση των κινημάτων που αντιστέκονται στις αποκρατικοποιήσεις μέσω ΤΑΙΠΕΔ, τελικά το άρθρο 24 άλλαξε: στη νέα του μορφή προβλέπει ότι τα ακίνητα της Παράκτιο Μέτωπο ΑΕ και της ΕΤΑΔ ΑΕ θα απορροφηθούν σε νέο «φορέα δημόσιας περιουσίας» και θα έχει ως σκοπό «την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας προς όφελος και με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον. Τα έσοδα που θα προκύπτουν θα αξιοποιούνται κυρίως για την χρηματοδότηση της κοινωνικής πολιτικής του κράτους και την στήριξη της κοινωνικής ασφάλισης». Το τι είδους φορέας θα είναι αυτός, το πού θα κατευθύνονται τα χρήματα τελικά («κυρίως» δεν σημαίνει αποκλειστικά για την κοινωνική ασφάλιση) και τι είδους «αξιοποίηση» της δημόσιας περιουσίας εννοεί η κυβέρνηση, θα φανεί όταν έρθει το νομοσχέδιο που θα ιδρύει το νέο φορέα.

Στο μεταξύ όμως, ΤΟ ΤΑΙΠΕΔ ΔΕΝ ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ, αντιθέτως απέκτησε «αριστερή διοίκηση» και οι αποκρατικοποιήσεις έχουν μπει «στις ράγες»…

Θυμίζουμε ότι το ΤΑΙΠΕΔ ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 2011 ως ανεξάρτητη ΑΕ σύμφωνα με το **νόμο 3986/11,** ο οποίος στοχεύει στην απόδοση «επενδυτικής ταυτότητας» και στην «πολεοδομική ωρίμανση» των ακινήτων που ανήκουν στην ιδιωτική περιουσία του δημοσίου

και τα οποία μεταβιβάζονται στο ΤΑΙΠΕΔ για να αξιοποιηθούν **«αποκλειστικά για την αποπληρωμή του δημοσίου χρέους της χώρας»** (ν.3986/11 αρ.1 παρ.2). Σύμφωνα μάλιστα με την παράγραφο 7 του άρθρου 2, **«ό,τι ιδιωτικοποιείται δε μπορεί να αναμεταβιβαστεί στο Ελληνικό Δημόσιο με οποιονδήποτε τρόπο».** Αυτοί είναι και οι βασικοί λόγοι για τους οποίους το ΤΑΙΠΕΔ δεν παίρνει «μεταρρυθμίσεις», αλλά πρέπει να καταργηθεί εντελώς προκειμένου να επιστρέψει η περιουσία στο δημόσιο. Ο ίδιος νόμος προέβλεπε τα Ειδικά Σχέδια Χωρικής Ανάπτυξης Δημόσιων Ακινήτων (ΕΣΧΑΔΑ), που αφορούν τα δημόσια ακίνητα, που προβλέπουν ειδικούς όρους δόμησης κατά παρέκκλιση όλων των διατάξεων, για τις εκτάσεις που ιδιωτικοποιούνται μέσω του ΤΑΙΠΕΔ. Εν συνεχεία, οι **νόμοι Ν.4072/12 και 4146/13** ήρθαν να ολοκληρώσουν το νομικό οπλοστάσιο διευκόλυνσης των «στρατηγικών επενδύσεων» και προώθησης των ιδιωτικοποιήσεων, προωθώντας τα Ειδικά Σχέδια Χωρικής Ανάπτυξης Στρατηγικών Επενδύσεων (ΕΣΧΑΣΕ).

Το χρονικό ενός προαναγγελθέντος θανάτου;

Ήδη προεκλογικά, ο ΣΥΡΙΖΑ είχε αρχίσει τα μισόλογα σε σχέση με την κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ. Όχι τυχαία, ο Αλέξης Τσίπρας στο διαρκές συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ είχε αναφερθεί μόνο σε «κατάργηση των διατάξεων που παρέχουν ασυλία» στα ΔΣ του ΤΧΣ και του ΤΑΙΠΕΔ (αν και, ούτε καν αυτό δεν είδαμε στο νόμο, είναι που δεν το χουν εγκρίνει οι «θεσμοί»…). Παράλληλα, η επιλογή του Σπύρου Σαγιά, δικηγόρου της Cosco και της αποκρατικοποίησης του Ελληνικού, ως Γενικού Γραμματέα της κυβέρνησης πριν καν ορκιστεί ο πρωθυπουργός (!), αποτέλεσε μία ακόμη κίνηση με συγκεκριμένο πρόσημο αναφορικά με το θέμα των ιδιωτικοποιήσεων.

Οι αρχικές δηλώσεις της αρμόδιας Υπουργού Νάντιας Βαλαβάνη για τερματισμό των ιδιωτικοποιήσεων και ως εκ τούτου «μη λόγο ύπαρξης του ΤΑΙΠΕΔ», γρήγορα μετατράπηκαν σε εξαγγελίες που αφορούσαν τον σχηματισμό ενός «νέου ενιαίου φορέα διαχείρισης της δημόσιας ακίνητης περιουσίας», στον οποίο θα ενσωματώνονταν οι βασικοί οργανισμοί διαχείρισης, δηλαδή το ΤΑΙΠΕΔ και η ΕΤΑΔ. Ο φορέας αυτός σύμφωνα με τις αρχικές εξαγγελίες θα είχε στόχο όχι την πληρωμή του δημόσιου χρέους, αλλά την ενίσχυση των ασφαλιστικών ταμείων. Αμ δε…
Από την κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ περάσαμε στην… «αριστερή διοίκηση» στο ΤΑΙΠΕΔ με τον διορισμό του Στέργιου Πιτσιόρλα ως προέδρου και του Αντώνιου Λεούση ως διευθύνοντος συμβούλου του ΤΑΙΠΕΔ, και μάλιστα γρήγορα γρήγορα για να προλάβουν ως τις 19 Μαρτίου να υπογράψουν την πρώτη αποκρατικοποίηση, αυτήν του ιπποδρομιακού στοιχήματος στην εταιρεία του Δ. Μελισσανίδη!

Παρόλ’ αυτά, η αρμόδια υπουργός έσπευσε να δηλώσει και πάλι «το τέλος του ΤΑΙΠΕΔ ως Ταμείο που προωθούσε τις ιδιωτικοποιήσεις της δημόσιας περιουσίας», τονίζοντας πως με μελλοντική νομοθετική ρύθμιση τα έσοδα θα πηγαίνουν για τις συντάξεις. **Με μια διαφορά: από την στιγμή που ΔΕΝ καταργείται ο Νόμος 3986/11 (ιδρυτικός νόμος του ΤΑΙΠΕΔ), που ορίζει ρητά ότι τα όποια έσοδα του ΤΑΙΠΕΔ αφορούν αποκλειστικά στην αποπληρωμή του χρέους, μήπως η Υπουργός απλώς λέει πράγματα που δεν ισχύουν;** Άλλωστε, η συμφωνία της 20ής Φλεβάρη, που υπέγραψε η ελληνική κυβέρνηση, με την καθοριστική δέσμευση για «μη μονομερείς ενέργειες» από τη μεριά της Ελλάδας αποτρέπει οποιαδήποτε τέτοια αλλαγή αν δεν συναινέσουν οι «θεσμοί» (λέγε με Τρόικα) και προεξοφλεί τη συνέχιση ή και την ένταση των ιδιωτικοποιήσεων. **Οποιαδήποτε κίνηση για ουσιαστική κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ ή αλλαγή του πού κατευθύνεται η χρηματοδότησή του, θα είχε το χαρακτήρα μονομερούς ενέργειας σε σχέση με την αποπληρωμή του «δημόσιου» χρέους.** Και βέβαια, η επόμενη συμφωνία με τους «θεσμούς», οι μεταρρυθμίσεις της επιστολής Βαρουφάκη, προβλέπει την ενίσχυση του ΤΑΙΠΕΔ με την απορρόφηση και των άλλων ΑΕ του δημοσίου που κατέχουν δημόσια περιουσία. Αυτό που τελικά αποτράπηκε τελευταία στιγμή στο άρθρο 24, όμως είναι ήδη δέσμευση της κυβέρνησης απέναντι στο Eurogroup.

Από πού πάνε για τις «αριστερές» αποκρατικοποιήσεις;

Ήδη η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ προχώρησε συνοπτικά και αδιαφανώς τις προηγούμενες μέρες στην ιδιωτικοποίηση του ιπποδρομιακού στοιχήματος στον **ΟΠΑΠ**. Θα πρέπει εδώ να θυμίσουμε ότι το μετοχικό πακέτο του ΟΠΑΠ έχει ήδη περάσει με αντίστοιχη διαδικασία και σε εξευτελιστική τιμή στην Emma Delta, εταιρεία του Μελισσανίδη αλλά και ρώσικων και σλοβάκικων funds -και παρά τις προεκλογικές διαβεβαιώσεις ότι «θα ελεγχθούν οι συμβάσεις», μέχρι στιγμής απλώς ο Μελισσανίδης και οι συνέταιροι του απολαμβάνουν ανενόχλητοι τα κέρδη του ΟΠΑΠ, με τις ευλογίες της συμφωνίας του Eurogroup (αφού η ελληνική κυβέρνηση ασμένως αποδέχτηκε να αφήσει… ήσυχες τις ήδη συντελεσμένες ιδιωτικοποιήσεις).

Όσον αφορά στην περίπτωση του **Ελληνικού** έχει αναδειχθεί πλειοδότης η Lamda Development του ομίλου Λάτση, με προσφορά 915 εκατ. ευρώ. Μάλιστα, το Ελεγκτικό Συνέδριο απέρριψε πρόσφατα την προσφυγή της Περιφέρειας Αττικής και πολιτών για περιβαλλοντικούς όρους και χαμηλό τίμημα και διέταξε τη συνέχιση του διαγωνισμού. Αυτό που δεν έχει σχολιαστεί επαρκώς, βέβαια, είναι ότι δύσκολα θα περίμενε κανείς μια άλλη εξέλιξη για το Ελληνικό, αν γνωρίζει ότι τη σύμβαση αποκρατικοποίησης του Ελληνικού έχει συντάξει ο δικηγόρος Σ. Σαγιάς, που είναι πλέον Γενικός Γραμματέας της κυβέρνησης!

Αντίθετα, για την περίπτωση του **Αστέρα Βουλιαγμένης,** η απορριπτική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για την έγκριση του Ειδικού Σχεδίου Χωρικής Ανάπτυξης Δημοσίου Ακινήτου, θα μπορούσε να αποτελέσει αιτία ματαίωσης. Μένει ωστόσο ανοιχτό το πώς (οι ίδιοι ή άλλοι) οι επενδυτές θα συνεχίσουν τη διαβούλευση και με ποια μορφή και τίμημα αυτή θα προχωρήσει. Χαρακτηριστικό είναι πως το θέμα το χειρίζεται η Εθνική Τράπεζα, που συμμετέχει στο επενδυτικό σχήμα μαζί με τη συμμετοχή και κρατικών κεφαλαίων του Άμπου Ντάμπι και του Κουβέιτ.

Ενδεικτικό του τι πρόκειται να έρθει αποτελούν και οι εξελίξεις αναφορικά με την έκταση «Αστέρια Γλυφάδας». Στη συνεδρίαση του Περιφερειακού Συμβουλίου της 17/3/2015 εισήχθη για έγκριση η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για την «αξιοποίηση» της εν λόγω έκτασης (ιδιοκτησίας της Εθνικής Τράπεζας) από τον επιχειρηματία Γιάννη Παπαθεοχάρη (ΝΑΥΣΙΚΑ ΑΕ). Τελικά, η έγκριση της «επένδυσης» πέρασε με τη σύμπραξη της παράταξης Δούρου, με τις παρατάξεις Σγουρού και Κουμουτσάκου, καθώς από τους συμβούλους της Δύναμης Ζωής 5 καταψήφισαν, 4 ψήφισαν λευκό και 1 δήλωσε «απών». Με αυτή την πλειοψηφία η θετική (!) γνωμοδότηση του Περιφερειακού Συμβουλίου θα πάει στον υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης Π.

Λαφαζάνη για να πάρει και τη δική του υπογραφή...

Επιπλέον, αναφορικά με την ιδιωτικοποίηση των **ΟΛΠ** και **ΟΛΘ** η υποβολή δεσμευτικών προσφορών έχει μετατεθεί. Ωστόσο, παρά τις αντίθετες δηλώσεις του υπουργού Ναυτιλίας, τόσο ο Υπουργός Οικονομίας, όσο και ο Πρωθυπουργός έχουν ταχθεί υπέρ της επέκτασης της COSCO (με «διαπραγμάτευση των όρων» -η συνήθης καραμέλα), και το ταξίδι κορυφαίων υπουργών στην Κίνα τις ερχόμενες μέρες μάλλον υποδεικνύει ότι η αποκρατικοποίηση θα συνεχιστεί κανονικά.

Στο υφιστάμενο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων περιλαμβάνονται εξάλλου ακόμη δέκα περιφερειακά λιμάνια, όπως της Πάτρας, του Βόλου, της Ηγουμενίτσας κ.ά., τα προσφυγικά της Λ. Αλεξάνδρας, η έκταση των Αλυκών Αναβύσσου, ενώ αναμένεται να ξεπαγώσουν και οι διαγωνισμοί για διάφορες μαρίνες, όπως αυτή του Λαυρίου! Εκκρεμεί επίσης η αποκρατικοποίηση των **14 περιφερειακών αεροδρομίων,** στην οποία προεκλογικά ο ίδιος ο Σταθάκης είχε αντιταχθεί, μετεκλογικά όμως ο **Αλ. Τσίπρας χαρακτήρισε «δίκαιο» το τίμημα που πρόσφερε η κοινοπραξία Fraport-Κοπελούζου.**

Όλα τα παραπάνω αποτελούν μόνο ορισμένα χαρακτηριστικά παραδείγματα.

Η κυβέρνηση με τη συμφωνία του Eurogroup δεσμεύτηκε να σεβαστεί όλες τις ολοκληρωμένες και τις εν εξελίξει ιδιωτικοποιήσεις και με την πρόσφατη νομοθετική παρέμβασή της **όχι μόνο δεν προβλέπεται το τέλος του ΤΑΙΠΕΔ, αλλά η ενίσχυσή του με τη μεταφορά σε αυτό και άλλων δημόσιων εκτάσεων και περιουσίας, με αποτέλεσμα κάθε «αξιοποίησή» τους να γίνεται με τους όρους των δανειστών και τα όποια έσοδα δεσμεύονται για να διατεθούν αποκλειστικά στην αποπληρωμή της μαύρης τρύπας του χρέους!**

Και βέβαια, κανείς πια δεν συζητά για τους σκανδαλώδεις διαγωνισμούς που κατέληγαν με έναν μόνο πλειοδότη (!), για το πώς γινόταν η «μοιρασιά» της δημόσιας περιουσίας στους φίλους του πολιτικού συστήματος, για το ότι στις περισσότερες περιπτώσεις «αποκρατικοποιήσεων» μέσω ΤΑΙΠΕΔ, οι «επενδυτές» δεν έχουν δώσει ούτε ένα ευρώ (!) ή έχουν δώσει μια προκαταβολή και τα υπόλοιπα θα καταβληθούν σε... άτοκες δόσεις στο μέλλον (και αφού έχουν ήδη θησαυρίσει από την εκμετάλλευση της περιουσίας του δημοσίου).

Γιατί μας αφορούν όλα αυτά;

Η αντίθεση στο ΤΑΙΠΕΔ, τις ιδιωτικοποιήσεις και την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας δεν είναι ένα ιδεολογικό θέμα, είναι θέμα που μας αφορά όλους και όλες άμεσα, αφορά τις συνθήκες διαβίωσής μας. Καταρχάς, γιατί σχετίζεται με τα έσοδα του δημοσίου: **Με τη δυνατότητα του δημοσίου να εξοικονομεί πόρους** (λ.χ. στεγάζοντας τις υπηρεσίες του σε ιδιόκτητα κτίρια, αντί να τα πουλάει και μετά να πληρώνει... νοίκι, όπως έχει γίνει -και συνεχίζεται- με τα 28 ακίνητα των Υπουργείων) **ή να χρησιμοποιεί την περιουσία του για κοινωνικές ανάγκες** (π.χ. στέγαση αστέγων). **Με την εξασφάλιση εσόδων για τη χρηματοδότηση των κοινωνικών αναγκών,** όπως μισθούς συντάξεις και επιδόματα ανεργίας (για παράδειγμα ο ΟΠΑΠ, τα περιφερειακά αεροδρόμια και οι μαρίνες έφερναν έσοδα στον προϋπολογισμό!).

Από την άλλη, η εξασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα των βασικών υποδομών, όπως είναι τα αεροδρόμια και τα λιμάνια, ειδικά σε μια νησιωτική χώρα όπως η Ελλάδα, αποτελεί προϋπόθεση για να μπορούν να εξυπηρετηθούν οι λαϊκές ανάγκες και όχι τα επιχειρηματικά συμφέροντα και οι επιδιώξεις του μεγάλου κεφαλαίου.

Τελευταίο αλλά όχι έσχατο: **ο τρόπος διαχείρισης της δημόσιας περιουσίας δείχνει και για ποιο μοντέλο ανάπτυξης μιλάμε.** Η εκποίηση του δημόσιου πλούτου και το προχώρημα των ιδιωτικοποιήσεων σηματοδοτεί ένα μοντέλο ανάπτυξης καταστροφικό για την κοινωνία και το περιβάλλον. Ένα μοντέλο που θέλει τον χώρο του πρώην αεροδρομίου στο Ελληνικό να παραδίδεται στο Λάτση για την κατασκευή καζίνο, φαραωνικών τουριστικών θερέτρων και ουρανοξυστών τύπου Dubai, και το παραλιακό μέτωπο της Αττικής να «αξιοποιείται» μέσα από την ανέγερση πολυτελών τουριστικών συγκροτημάτων και την κατασκευή μαρίνων υποδοχής πολυτελών σκαφών! Έναν τρόπο ανάπτυξης που βλέπει τις «θέσεις εργασίας» να δημιουργούνται στις «επενδύσεις» τύπου Ειδικής Οικονομικής Ζώνης, με ανασφάλιστους εργαζόμενους των 400 ευρώ, των voucher και της μαθητείας. Ένα τύπο ανάπτυξης που βάζει στην άκρη το περιβάλλον και τον πολιτισμό (όχι τυχαία, τα δύο υπουργεία που «εξαφανίστηκαν» μέσα σε άλλα στη σύνθεση της νέας κυβέρνησης).

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η διατήρηση του ΤΑΙΠΕΔ αποτελεί μία ακόμα κομβική κίνηση της

κυβέρνησης. Δεν πρόκειται για καμιά «τακτική κίνηση», αλλά για ένα μήνυμα με πολλούς αποδέκτες στο εσωτερικό και το εξωτερικό: **μήνυμα ότι η κυβέρνηση είναι έτοιμη να κάνει εντελώς πίσω από τις προεκλογικές της δεσμεύσεις αν αυτό τις ζητούν οι «εταίροι», δηλαδή η Τρόικα, η ΕΕ, οι τοκογλύφοι του ευρωπαϊκού και διεθνούς κεφαλαίου και οι ντόπιοι ολιγάρχες.** Και βέβαια, αυτές οι «απαιτήσεις» των δανειστών αποδεικνύουν ότι δεν μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή πολιτική εντός του ευρώ και της ΕΕ, μέσα στο πλαίσιο των δημοσιονομικών στόχων που θέτουν οι «εταίροι» και μακριά από οποιαδήποτε στάση θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως μονομερής ενέργεια στο ζήτημα του χρέους. Η μεσοβέζικη λογική «ούτε ρήξη- ούτε υποταγή» οδηγεί τελικά ξεκάθαρα στην υποταγή...

Ως Αντικαπιταλιστική Ανατροπή για την Αττική δεν θα επιτρέψουμε καμία ιδιωτικοποίηση ή «αξιοποίηση» της δημόσιας περιουσίας για την αποπληρωμή ενός χρέους που σαν λαός δεν δημιουργήσαμε!

– Διεκδικούμε την άμεση κατάργηση του ιδρυτικού νόμου του ΤΑΙΠΕΔ, και όποιων άλλων διατάξεων επιτρέπουν την ιδιωτικοποίηση δημόσιων ακινήτων (γαιών – κτηρίων) και οργανισμών με μεγάλη ακίνητη περιουσία (κρατικά λαχεία, ΟΠΑΠ, ΔΕΠΑ κλπ)! Απαιτούμε να γυρίσουν πίσω στο δημόσιο και να αξιοποιηθούν προς όφελος των κοινωνικών αναγκών, της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος και του πολιτισμού.

– Διαγραφή του χρέους τώρα! Αυτό το χρέος δεν είναι δικό μας. Δεν το δημιουργήσαμε εμείς. Δε θα το πληρώσουμε εμείς.

Αξιοποίηση των χρημάτων αποπληρωμής για την ενίσχυση των δημοσίων υποδομών, την εξυπηρέτηση των λαϊκών αναγκών, την προστασία της φύσης και του περιβάλλοντος, τη διαφύλαξη του πολιτισμού.

Αύξηση των δημόσιων δαπανών για τις ανάγκες στέγασης – εργασίας – πρόνοιας, για την εξασφάλιση κοινωνικών υποδομών, για τη δημιουργία νέων ελεύθερων δημόσιων χώρων στις γειτονιές μας.